

hvervelse af Jord i Henhold til Loven af 6. Maj 1921 om Erhvervelse af Jord i offentligt Eje foreslaas bevilget 1 303 000 Kr. Endvidere er der et Par Beløb, som talmæssigt fylder stærkt, men for Statens finansielle Balance ikke betyder noget, nemlig Versurposten i Anledning af Lens-afløsningen. Der opføres en Indtægt paa 8½ Mill. Kr. og ved Siden af en Udgift paa 8½ Mill. Kr., idet Staten vel oppebærer denne Indtægt, men øjeblikkelig maa aflevere den til Jordfonden. Endelig skal jeg nævne en Post, der baade har finansiell Betydning, og som plejer at modtages med Interesse af dette høje Ting, nemlig den saakaldte Forstrækning til det kongelige Teater, der, som jeg mange Gange har gjort opmærksom paa, er en ren og skær Statsudgift, som slet ikke burde staa paa § 26, der erhverves jo ikke noget Aktiv ved den Udgift. Den er i Aar 800 000 Kr., hvilket er overmaade mange Penge, men jeg maa dog fremhæve, at det er ikke saa lidt mindre end i Fjor, da Posten var paa 1 202 000 Kr.

Jeg skal nu slutte med et Par Ord om Udsigterne for Aaret — de fremgaar jo for øvrigt til Dels af de Tal, jeg har nævnt. Jeg skal rekapitulere nogle Tal. Driftsregnskabet, altsaa §§ 1—25, gav i 1921—22 90 Mill. Kr. Underskud, 1922—23 efter Statsregnskabet 3 421 000 Kr. Overskud, i Aar anslaaes altsaa det samlede Overskud paa Driften til ca. 29 Mill. Kr. mod det i Fjor anslaaede Underskud 19¼ Mill. Kr. Jeg har allerede nævnt, at man selvfølgelig i Aar ligesom altid vil kunne regne med, at denne Balance væsentlig vil forbedres, jeg tror dog ikke, at den vil forbedres med fuldt 22¾ Mill. Kr. saaledes som i Fjor, men med adskillige Millioner vil den ganske sikkert forbedres. Jeg skal bemærke, at heller ikke i Fjor paa Tillægsbevillingslovsforslaget var Valutadifferencen ved Forrentningen af Statsgælden med, men den kom ogsaa i Fjor først med til anden Behandling.

Hvad § 26 angaar, er der, som jeg nævnte før, et Overskud af Udgifterne over Indtægterne paa 55 140 000 Kr. Den endelige Finanslov og Tillægsbevillingslov i Fjor udviste et Udgiftsoverskud paa 95 540 000 Kr.; men paa Regnskabet var det reduceret til 63 699 000 Kr.; der indvandt altsaa ved Regnskabet fra Budgettet 32½ Mill. Kr. Men her maa jeg udtrykkelig gøre opmærksom paa, som jeg tror, jeg nævnte før, at de 9 200 000 Kr. Provenu af Salget af de 10 Millioner Statsobligationer ikke kunde komme med i Fjor, men er med i Aar, hvil-

ket altsaa er en Fordel for Opgørelsen i Aar. Men tilbage bliver, selv naar de er fraregnet, dog en Avance i Regnskabet overfor Budgettet paa 22—23 Mill. Kr.

Tages nu det hele en bloc lige fra § 1 til § 26, bliver Underskuddet paa denne Tillægsbevillingslov i Forbindelse med Finansloven 26 170 000 Kr. mod 112 418 000 Kr. paa Finanslov og Tillægsbevillingslov i Fjor. Forslaget var endda ugunstigere. Selv om vi altsaa tager den endelige Finanslov og Tillægsbevillingslov, giver det en Fremgang af 86 248 000 Kr. budgetmæssigt set for 1923—24 i Forhold til 1922—23. Regnskabet viste et Underskud paa 60 277 000 Kr., altsaa, som jeg nævnte før, en Vinding af 52 141 000 Kr. overfor Budgettet, hvilket Tal, i Betragtning af, at de 9 200 000 Kr., der er med i Aar paa Indtægtssiden, ikke var med i Fjor, maa rettes til ca. 43 Millioner.

Altsaa, for at rekapitulere: Finanslov og Tillægsbevillingslovsforslag tilsammen viser godt 26 Mill. Kr. Underskud. Skal vi regne efter Erfaringerne fra i Fjor, vil der ved Regnskabet overfor Budgettet kunne indvindes 43 Millioner. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at Beløbet bliver saa stort i Aar, men et betydeligt Beløb vil det dog blive, i alt Fald et saa betydeligt Beløb, at jeg tror, at jeg er berettiget til at sige, at der i Virkeligheden er de bedste Udsigter til at opnaa Balance i indeværende Finansaar.

Jeg skal derefter have den Ære at fremsætte *Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1924—25*. Jeg skal ikke trætte med nogen som helst Enkelthed vedrørende dette Lovforslag. Det bestaar af en Vrimmel af administrative Enkeltheder i de forskellige Ministerier. Efter den Praksis, der har været i de sidste Par Aar, forhandles Normeringslovsforslaget indgaaende med Lønningsraadet, og paa næsten alle Punkter har Lønningsraadet haft disse, her fremlagte Forslag til Behandling og har kunnet give dem sin Tilslutning. Derfor er der saa meget mindre Grund til her at komme nærmere ind derpaa. Normeringslovsforslaget hører uden Tvivl til de Forslag, som med Udbytte kun kan drøftes i Udvalget.

Hvad Forslagets finansielle Side angaar, er der en betydelig Merudgift paa Statsbanerne, nemlig paa 135 000 Kr. Der er ogsaa Merudgifter paa de andre Ministerier, men de er af mindre Betydning. Den samlede Udgift, som Normeringslovsforslaget skulde medføre, er 183 000 Kr. Naar man spørger, hvorfor der kan komme en saa stor Merudgift paa Statsbanerne, er Grunden dels de nye Jernbaneanlæg, der